

Introit: *Ježíš praví: „Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.“ (Jan 5,24)*

Píseň 100

Modlitba

Čtení: Kazatel 8, 5-14

Píseň 158

Text kázání: Římanům 1, 16-22

Bratři a sestry,

ve čtvrtek to bylo už 502 let, co Martin Luther přibil na vrata wittenberského kostela 95 tezí, kterými způsobil obrovský poprask v církvi. Veřejně kritizoval především prodej církevních odpustků a další neduhy, které byly v rozporu s Písmem svatým. Od tohoto okamžiku došlo k oddělení mnohých od katolické církve a započala reformace.

Prodej odpustků byl tehdy pro církev veliký byznys. Církev hlásala, že ten, kdo si je koupí, koupí si vlastně odpuštění vin a bude zachráněn od pekla. A aby to vynášelo ještě víc, bylo možno zakoupit odpustky i pro své zemřelé příbuzné a vykoupit je tak z očistce. Lidé věřili, že odpustky mají větší hodnotu a moc, než např. skutky milosrdenství. V listě Římanům ale čteme něco zcela jiného. **Evangelium je moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří.** Tehdejší církev v podstatě tvrdila, že tou mocí ke spasení jsou odpustky, Bible nám ale říká, že tou mocí ke spasení je evangelium. Jinými slovy je to radostná zpráva pro každého hříšníka, který evangeliu uvěří a začne podle něj žít.

Co je ale vlastně to evangelium, že má takovou moc ke spasení? Jak to nejjednodušeji shrnout? V dalším verši 1. kapitoly Římanům čteme, že **se v něm zjevuje Boží spravedlnost.** A co je ta Boží spravedlnost? Mnozí se jí domáhají, aby spravedlivě potrestala ty druhé. A co já? Já jsem jiný, než ti druzí? Anebo zrovna ke mně bude Bůh shovívavější, protože se vidím lepším, než druzí? Myslím, že Boží spravedlnost je na rozdíl od lidské opravdu spravedlivá. A jak píše Pavel na jiném místě: **Není totiž rozdíl. Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.** A v knize Kazatel jsme četli, že **nad každým děním nastane čas soudu; že na člověku je mnoho zlého.** A já nejsem výjimkou. V listě Římanům tedy čteme dále, že **Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu.** Bůh nemůže přehlédnout žádnou tvou ani mou špatnost, žádnou tvou i mou zvrácenost srdce. A pokud nedokážeš na 100% plnit Boží požadavky, pak nemůžeš být spasen! Je tady někdo, kdo dokáže 100% naplnit Boží zákony? Někdo třeba může dosáhnout 98%, ale i to nestačí! A ten, kdo si to myslí, ten je v hluboké tmě. Nicméně, nevím, jak vám, ale zatím mi to tedy jako radostná zpráva nezní. Ovšem abychom mohli z toho prožívat radost, je nutné nejprve pochopit, že **já i ty jsme před Bohem ztraceni a odsouzení k věčné záhubě. A proto přišel Kristus, neboť Bůh tebe i mě miluje natolik, že sám na sebe vzal trest Boží spravedlnosti.** Ten Boží hněv nechal Bůh dopadnout místo na mne a na tebe na Božího Syna. Ten Boží soud, to Boží odsouzení, dopadlo místo na mne a na tebe na Ježíše Krista. A to je ta radostná zpráva. To je ta úleva, neboť díky Kristu nejsme zatraceni, nýbrž jsme přijati k věčnému životu.

Jak to však aplikovat do svého života? Lidé tehdy věřili, že ta odpustková listina je zachráněním před věčným ohněm. A nedivil bych se, kdyby si ji někteří věřící brali sebou do rakve. Jak je to ale chabé. Stačil by pak po smrti jeden, který by zesnulému nepřál a listinu by mu ukradl a bylo by po spasení. Ovšem věřit evangeliu, to přece není žádná listina, kterou musíme mít s sebou. Stačí mít víru v Krista. **V něm se přece zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána vírou a vede k víře; stojí přece psáno: „Spravedlivý z víry bude živ.“** A tady máme ten klíč ke spasení. Vírou musím přijmout, že jsem ztracen, vírou musím přijmout, že potřebuji Krista k záchraně. A dále mne to má vést k víře, že v Něm jsem ospravedlněn! A že má spravedlnost bude živena nadále touto vírou. Ten, kdo tomu přestane věřit, nemůže být ospravedlněn! A kdo ještě nemůže být Bohem ospravedlněn? Žádný, kdo nepocituje před Bohem žádnou vinu. Není-li přece vina, není třeba ospravedlnění. A tak mnozí lidé tehdy vyřešili své ospravedlnění tak, že si koupili odpustkový list, avšak k žádné vnitřní změně u nich nedošlo. Přestali pocítovat vinu, neboť odpustkový list jim říkal, že jsou v pohodě. Víte, já když nad tím tak stále přemýšlím, tak ďábel vlastně vůbec nezměnil svou strategii. Chce odvést lidi od Krista, chce, aby měli dojem, že ho nepotřebují. Že neudělali nic zlého. Umně dokáže člověka oblafnout. Když jsem minulý rok říkal, že hřích se dnes nazývá slabostí nebo nemocí, tak bych to možná ještě poopravil. Zvrácenosti se dnes neříká zvrácenost, ale nový styl, nový trend,

svoboda projevu, originalita, nalezení sám sebe. A mnozí lidé nepocítí ují vůbec pocit viny, umí sami u sebe ospravedlnit své skutky, a tak nemají potřebu činit pokání, natož aby potřebovali Krista. **Kdo však nemá Krista, nemá věčný život!** To je provždy platná pravda. A je třeba jí hlásat s velikou naléhavostí, aby mnozí ještě došli spásy. Je třeba hlásat, co se dále píše v evangeliu. Že se má **člověk odvrátit od svých zlých skutků. Činit pokání, litovat svých hříchů** a vstoupit na cestu novou, která vede k věčnému životu. Opustit život v hříchu a přilnout ke Kristu. Tento obrat od bezbožnosti směrem k Bohu je velmi důležitý. Buď je člověk k Bohu obrácen zády a jde od Něho, anebo je k Němu obrácen tváří a jde k Němu. Buď člověk dal svůj život Pánu, a pak Mu patří a je uchován pro věčný život, anebo mu nepatří, protože odmítá Kristovu vládu nad svým životem, a pak je vydán napospas smrti a ďáblu. I Luther moc dobře věděl, že **je potřeba pravého pokání**. Že nestačí jen nějaká vnější zpověď, lidské ospravedlnění, slušné chování, ale že naopak musí dojít i k vnitřní duchovní proměně na základě hlubokého pokání. A proto varoval lid, že **koupené odpustky odvádí lidi od opravdového pokání a lítosti nad hříchem**.

Na tomto místě mám otázku. Je něco, co tebe odvádí od opravdového pokání? A poznal jsi tíhu svého hříchu? Litoval jsi ho a skutečně ses od něj odvrátil? Poznal jsi vůbec, že jsi hříšný? Pocítil si pocit viny, pocit zavržení? Víte, myšlenka reformace je **semper reformanda**. Neboli církev neustále obnovovaná. Každý den, potřebuješ ty i já být obnovován. To jinými slovy znamená, vyznávat své viny a přijmout skrze Krista ospravedlnění a odpuštění. Mnohá svědomí však již dávno otupěla a nemají potřebu se kát. Je však potřeba hlídat své srdce a neustále brousit své svědomí, ne jen vírou přijímat, ale být ve víře i aktivní. Přečtu pár vět z Lutherova vyučování: **Zaslíbení nejsou dána proto, abychom chrápali, zaháleli a spali, nebo činili to, co je přesně proti zaslíbení, nýbrž máme pracovat, být bdělí a nést plody. A tak nejsem pokřtěn a nepřijímám večeři Páně a nejsem vykoupen proto, abych doma chrápal nebo nečinně zahálel, nýbrž když máš zaslíbení, křest a absoluci, tak si uvědom, že jsi povolán k tomu, abys bděl a s největší pečlivostí vykonával to, co patří k tvému povolání.**

Dbejme o to, bratři a sestry, aby o nás neplatilo to, co píše v listu Římanům dále Pavel: **Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu, ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství:** Nepřestávejme tedy být Bohu vděční, uvědomujme si, že stále potřebujeme Krista, avšak pamatujme také na to, že máme svůj hřích opouštět. Neměli bychom hříchu dovolit, aby nás odtáhl od živého Boha, nýbrž měli bychom Bohu sloužit. Mnozí věřili, ale nakonec zvolili jinou cestu a marné bylo volání, aby se vrátili zpět. Zahynuli odpadnutí od živého Boha. Usilujme o to zůstat ryzí a ne vlašní. Tak jak se píše v knize Kazatel: **Jsou spravedliví, které jako by poznamenalo dílo svévolníků, a jsou svévolníci, které jako by poznamenalo dílo spravedlivých.** Spravedliví jsme v Kristu a neměli bychom se nechat ovlivnit svévolníky. V takové vlašnosti už je pouze pár krůčků k tomu stát se znovu svévolníkem, tzn. odpadnout od živého Boha. A na druhou stranu je tu velké poučení o tom, že svévolník, který je ovlivněný spravedlivými, ještě neznamená, že je spravedlivý. Spravedlnost nelze získat tak, že budu chodit do kostela a pravidelně se různě stýkat s křesťany. Nebudu spravedlivý ani tehdy, když si najdu mezi nimi bohulibou činnost, která se bude Bohu líbit. Nebudu spravedlivý ani když se dám pokřtít, nebo konfirmovat. Spravedlnost mohu získat přece pouze tak, že uvěřím evangeliu, poznám svou vinu, přijmu odpuštění a budu se z toho radovat. Ukryt v Kristu, v důvěrném vztahu s Bohem. Kéž naše zbožnost není ovlivněná světem, kéž tedy není vlašná, ale vděčná a radostná, neboť Beránek nás zachránil. Každého, kdo věří. Amen. Píseň 507 modlitba Večeře Páně (písně 504 a 511) píseň 700

Slovo poslání: Římanům 8, 33-39

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň 693

